

РЕШЕНИЕ

№ 7946

гр. София, 31.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 15.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **7694** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл.186, ал.4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Делото е образувано по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], и седалище С., против Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С1145-0460280/13.07.2021г., издадена от Л. Х., началник на отдел "Оперативни дейности" в ГД Фискален контрол при ЦУ на НАП.

В жалбата се твърди, че имало проблем в компютъра по време на проверката и компютъра не работел, който проблем бил установен в края на предишния работен ден. Временно било невъзможно да се правят продажби чрез софтуер. и да се издават касови бонове. Оспорва се извода, че целта на дружеството е избягване на данъчно облагане. Позовава се на издадената бележка от кочан за сумата от 196,08 лв. Пред съда жалбата се поддържа от адв. С., която твърди, че имало много хора в деня на проверката и не можело да се издава бележка то кочан за продажбите, санкцията счита за прекомерна. Претендира присъждането на разноски по списък.

Ответникът чрез юрк. Ц., оспори изцяло жалбата, като претендира неоснователността й иска съдът да отхвърли жалбата. Претендира законосъобразност на заповедта на всички основания. Поддържа, че за дружеството е съществувало задължение да издаде бележка от кочан при невъзможност от фискалното устройство.

По допустимостта

Жалбата е подадена чрез административния орган, като допълнително се прилага

документ за внесена следващата се държавна такса, Допълнително е представен документ за държавна такса. Жалбата е с дата 28.07.2021г., а оспорената заповед е връчена на дата 15.07.2021г. с оглед на което е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК. По делото са прието доказателствата по административната преписка.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт по чл.168 АПК от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта

По фактите

С оспорената по делото Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С1145-0460280/13.07.2021г., издадена от Л. Х., началник на отдел "Оперативни дейности" в ГД Фискален контрол при ЦУ на НАП– запечатване на търговски обект– аптека, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството и забрана за достъп до него за срок от 14 дни, на основание чл.186, ал.1, т.1, б. "а" ЗДДС и чл.187, ал.1 ЗДДС. Налагането на мярката е мотивирано то фактическа страна с извършена на 01.07.2021г. проверка в обекта съвместно с органите на И. и МВР, при която в 10:30ч. преди легитимация на проверяващите, била направена контролна покупка на витамини и таблетки М. на стойност 10:20 лв., при прието плащане не била издадена фискална бележка от наличното и работещо в обекта фискално устройство , подробно идентифицирано в заповедта. След легитимация, проверяващите разпечатали от устройството КЛЕН от който било видно, че нямало регистрирана продажба за сумата от 10,20лв. Също проверяващите констатирани, наличие на касова разлика в размер на 196,08 лв. между паричните средства в касата и тези, маркирани във фискалното устройство. При фактическа касова наличност 246,08лв., ,касовата наличност по фискалното устройство съгласно дневен отчет при проверката е 50 лв. Разликата в касовата наличност според органа потвърждавала извършеното нарушение при контролната покупка.

За установеното при проверката бил съставен протокол от същата дата съставен и подписан от представител на проверяваното лице.

В мотивите на заповедта са обсъдени възраженията на дружеството, направени и с жалбата пред съда - от служителя Х. М., според които не е издал фискален касов бон защото интернет връзката не била работила. Тези възражения са приети за неоснователни, като противоречащи на фактическите положения, отразени в протокола - приложен дневен финансов отчет от датата на проверката, от което и извод, че фискалното устройство е функционирало нормално. Органът е посочил, че не би могъл да бъде изготвен дневния отчет в противен случай. Дори и да се приемело, че в конкретния момент на покупката фискалното устройство не е разполагало с интернет връзка, то е следвало да бъде приложено предвиденото по чл.36, ал.1, т.6 от Наредба Н.18 във връзка с чл.35 от същата наредба, като до отстраняване на повредата, продажбите се документират с касови бележки от кочан.

Органът е формирал извод, че дружеството [фирма] като е било длъжно, не е изпълнило задължението си при направено плащане в брой на стойност 10,20 лв. да документира продажбата чрез фискална касова бележка или бележка от кочан при получаване на плащането.

Посоченото е квалифицирано като нарушение на ч.118 , ал.1 ЗДДС, и чл.25, ал.1 от Наредба Н-19/13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговски обекти-, както и на чл.25, ал.6 от наредбата за задължението за издаването на фискална касова бележка при извършване на плащането. Също е направен извод, че дружеството е лице по чл.3, ал.1 от наредбата.

Срокът за налагането на мярката - 14 дни е мотивиран с целта на ПАМ - промяната в начина на извършване на дейността в конкретния обект, като прекият резултат е правилното отчитане на дейността, а индиректният - недопускане на вреда за фиска. За извършването на промяната в дейността, бил необходим срок, като органът счита, че 14 дни е достатъчен срок за това. Също са изложени мотиви, че от събраните по преписката доказателства следва, че потенциалната цел на дружеството е отклонение от данъчно облагане. Ако не бъде приложена ПАМ, съществува възможност за извършване на ново нарушение, което засяга фиска.

По преписката са представени и приети като доказателства протокола от проверката, КЛЕН, приемо-предавателен пртокол, от 01.07.2021г. - 17ч. , за посещение на адрес, извършена диагностика и установено, че връзката и интернет не работят., подменени били дефектирали мрежови компоненти. Също е представена касова бележка от кочан за сумата от 196,08 лв. констатираната касова разлика, с получател - повреда в мрежата и невъзможност за издаване на фиск бон.

При така изложеното по фактите, съдът формира следните правни изводи:

Съдът приема, че обжалваната по делото заповед е издадена от компетентен орган, предвид представената заповед на изпълнителния директор на НАП за предоставени правомощия на органи по приходите по чл. 186, ал.1 ЗДДС, сред които по точка 1 са посочени и началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в Централно управление на Национална агенция за приходите, каквато длъжност заема издателя на оспорената заповед. Предвид на това заповедта е издадена от компетентен орган.

Обжалваната по делото заповед е и материално – законосъобразна- относно вида на наложената ПАМ, предвид обстоятелството, че действително от данните по делото следва, че не е спазено задължението да издаде документ за продажбата на стока за сумата от 25 лв., което и не се оспорва, като плащането е прието от служител на дружеството.

Правилно е приетото в заповедта, че е изпълнен състава на чл. 118, ал.1 ЗДДС – неизпълнение на задължението за отчитане на продажбите и конкретно във връзка с чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н – 18/2006г. В тази връзка следва да се посочи, че текстът на наредбата не въвежда различни задължения, противното би противоречало на законовата делегация по чл. 118, ал.4 ЗДДС, която норма изчерпателно определя приложното поле на подзаконовия акт и изключва въпроси, уредени в закона. Такъв е случаят по чл. 118, ал.1 ЗДДС, която норма определя задължение за всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

Доводът на жалбоподателя че фискалното устройство не е работело и поради това не можело да се издаде касов бон за конкретната продажба, не е относим. Изложеното в

жалбата, че проверяващите не са допуснали техници да поправят системата също е недоказано. Проверката е извършена в 10:30 ч. на 01.07.2021г., а видно от протокола за извършен ремонт на дефектирани елементи, дори и да е действителен, същият е съставен към 17ч. Този диапазон от време поставя под съмнение тезата на жалбоподателя. Също жалбоподателят не е оспорил приетото в мотивите на решението, че ако фискалното устройство не е работело, то е било невъзможно в момента на проверката да бъде отпечатан КЛЕН, от който се и установява, че за конкретната покупка не отчетена, а също и дневен отчет, от който при съпоставка е направен извод за разликата между фактическата касова наличност и отчетената по фискалното устройство за деня - в размер на 50лв. Отчетените чрез фискалното устройство до часа на проверката същия ден обороти от продажби в размер на 50 лв. също опровергава тезата на жалбоподателя, че още от предишния ден устройството не е работело и бил извикан техник.

Също без основание се претендира невъзможност да бъде издаван касов бон по друг начин, освен от техническото устройство, поради множество клиенти в обекта. Задължението за издаването на касов бон от кочан, както е мотивирано в заповедта, не е определено в зависимост от броя на клиентите в търговския обект. Дружеството е било задължено да организира дейността си по начин, който да осигури издаването за всяка покупка и в п(момента на плащането на касов бон - от фискално устройство или от кочан.

В случая не е спорно, че в търговския обект се е намирало регистрирано фискално устройство, отговарящо на изискванията по наредбата, в която са установени изискванията за устройствата, а конкретно цитираната разпоредба – чл. 3, ал. 1 от Наредбата, еднозначно определя, че за процесната покупко-продажба, е следвало да бъде издаден фискален бон. Предвид на данните за неотчетена продажба, то законосъобразно е наложена санкцията по чл. 186, ал. 1, т.1, б. „а“ ЗДДС. Изводите на органите по приходите са потвърдени от представените дневен финансов отчет от фискалното устройство към момента на проверката и КЛЕН, както и от описа на парите в касата и констатираното различие между отчетени по фискалното устройство и фактическа наличност същия ден.

По чл. 186, ал.1, т.1, б. „г“ е предвидена ПАМ запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него за срок „до 30 дни“. Правният спор е затова, доколко е следвало процесната ПАМ да бъде наложена за срок от 14-дни.

В мотивите на обжалваната заповед са изложени правни и фактически съображения за конкретния размер на срока на действие на ПАМ, като съдът намира, че не са общи, а конкретни и обосновани с оглед на постигането на целта чрез промяната в дейността на търговския обект. На първо място е мотивиран висока степен на обществена опасност от конкретното нарушение, произтичаща от възможността за многократно проявление на установеното нарушение във времето. Срокът на наложената ПАМ е мотивиран изрично с целта на превенцията и необходимото време за създаване на нормална организация за отчетността, целта на ПАМ била промяна в начина на извършване на дейността на конкретния обект. Срокът от 14 дни е около средния размер на предвидения в закона максимален срок за действие на мярката. Видно от съдебната практика, този срок обичайно се определя за ПАМ като процесната.

Така определената продължителност на срока на ПАМ е съобразена с целта на закона и на принципа за последователност и предвидимост, както и на принципа за съразмерност. Мотивите относно продължителността на срока са конкретни и

логични - изложени са фактически съображения, относими към неотчитането на обороти, мотивиращи предпоставката за висока степен на опасност. Направена е съпоставка между тежестта на извършеното нарушение и последиците от него.

Макар и мотивите относно целта за промяната на дейността да не са конкретни, то 14-дневен срок е нито малък нито прекалено дълъг срок за промяна в организацията на дейността и привеждането ѝ изцяло в съответствие с изискванията на закона. В случая в обекта е било монтирано фискално устройство, проблемът е бил единствено в действията на служителя на дружеството, приел плащането. Как да организира промяната в дейността, е въпрос на управленско решение от страна на дружеството - дали чрез обучение, дали назначаване на персонал. Срокът от 14 дни в случая е съпоставим както с преценката за тежестта на извършеното - преценено с висока степен на обществена опасност, така и с необходимото за постигането на целта на мярката - промяната в организацията на дейността на търговския обект до привеждането ѝ в съответствие с изискванията на закона за отчитането на оборотите от продажби. За необосновани следва да се приемат доводите в жалбата за разликата в размер между фактическа касова наличност и отчет на оборотите от продажби по фискалното устройство, отчетени общо и явно след проверката на една касова бележка, което отново не спазва изискването да се издава касов бон за всяка продажба и в момента на получаване на плащането.

В случая действително процесната ПАМ лишава търговеца от приходи значително повече от неотчетената сума, но също лишава и държавата от приходи в бюджета за данъци. Предвид изводът за високата степен на обществена опасност на извършеното и опасността от многократното му проявление, то превес над частния интерес следва да вземе обществения интерес за спазването на закона при отчитане на оборотите от продажби.

Процесната ПАМ действително има превантивен характер и не надхвърля границите на целта, определена от закона и конкретната изведена цел от издателя на заповедта, принципно предвидена по чл.22, ал.2 ЗАНН.

При издаване на ПАМ като процесната е спазен принципът на съразмерност по смисъла на чл. 6, ал. 5 АПК, като в случая не причинява вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Административният орган е издал индивидуален административен акт като е извършил преценка за наличието на баланс между личните и обществени интереси, съразмерността на мярката, преценена на базата на всички данни за конкуренция между лични и обществени интереси, не е нарушена. Постановеният със заповедта размер на срока за налагането ѝ е обоснован от гледна точка на този баланс и не се засягат права и законни интереси на адресата в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която тя се налага.

На основание всичко изложено, съдът следва да отхвърли жалбата като неоснователна. Предвид изхода на делото и съдът като съобрази, че в чл.143 АПК към момента на устните състезания не е предвиден размер на разноски за процесния случай, субсидиарно е приложим е чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.144 АПК. В чл.78, ал.8 ГПК е предвидено, че в полза на юридически лица, ако са защитавани от юрисконсулт, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, който размер не може да надхвърля максималния размер на възнаграждението за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ. Следва да се приложи предвиденото в чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ, като такива следва да се присъдят в размер на

100 лв. и в полза на юридическото лице Национална агенция за приходите.

На основание всичко изложено и чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК], и седалище С., против Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С1145-0460280/13.07.2021г., издадена от Л. Х., началник на отдел "Оперативни дейности" в ГД Фискален контрол при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], и седалище С., да заплати в полза на Националната агенция за приходите, ГД Фискален контрол при Централно управление, отдел "Оперативни дейности - [населено място]" сумата от 100 лв. за разноси.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването.

Съдия: